

Núm. de Protocol: AD-0113-2/05
TSA: 04/07

S E N T È N C I A NÚM. 42-2007

PARTS:

Apel·lant: HBLE. COMÚ D'ENCAMP

Representant: E.C.C.

Advocat: Bufet B.-C.

Apel·lada: B.M. SA

Representant: J.A.V.

Advocat : A.L.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 9 de juliol de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0113-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Rebudes unes liquidacions del Comú d'Encamp, datades al 5 de maig de 2005 i relatives a l'impost de radicació de les activitats comercials, empresarials i professionals, B.M. SA va demanar davant el Tribunal de Batlles la seva anul·lació argumentant que el que procedia era calcular la base de l'impost computant el 40 % de la superfície dels locals destinats a magatzems i arxius enlloc de computar el 100 % com feia el Comú; en conseqüència demanava que les liquidacions, després d'aplicar el percentatge esmentat, es reduïssin convenientment i la relativa a les oficines d'Encamp quedés en 23.960 € i la del Pas de la Casa en 47.840 €.

La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2006-109, de 7 de desembre de 2006, va estimar la demanda promoguda per B.M. SA i va anul·lar les decisions del Comú d'Encamp declarant que la liquidació pels impostos esmentats s'ha de fer de conformitat amb els amidaments, que exposa en el seu fonament de dret quart, i que son els que recull l'informe pericial practicat a les actuacions.

2.- La representació processal del Comú d'Encamp interposa un recurs d'apel·lació contra la sentència en considerar que la sentència interpreta i aplica incorrectament l'article 14 de la Ordinació Tributària del Comú i l'article 32.5 de la Llei de finances comunals, i demana la revocació de la sentència.

3.- B.M. SA s'oposa a les pretensions del Comú i en la seva contesta a l'apel·lació demana la confirmació de la sentència.

4.- El dia 31 de maig de 2005 ha tingut lloc la celebració de la vista oral, en la que les parts han pogut fer les consideracions més adients als seus interessos respectius.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte del debat en aquesta segona instància se circumscriu a la interpretació de l'article 14.5 de la Ordinació Tributària de la Parròquia d'Encamp i de l'article 32.5 de la Llei 10/2003, de 27 de juny, de les finances comunals, que coincideixen en redacció. Es refereixen a

l'impost de radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i a l'hora de definir la base de tributació ho fan de la manera que es transcriu tot seguit:

“La base de tributació es determina en funció dels metres quadrats de la superfície d'explotació ponderada per un índex de localització. La superfície d'explotació és la superfície total dels locals destinats a la realització de l'activitat, expressada en metres quadrats i, si és el cas, mitjançant la suma de totes les seves plantes. Tanmateix, només es pot prendre en compte com a superfície d'explotació el 40 % de la superfície en els casos següents:

- *Superfície no construïda o descoberta dedicada al dipòsit de matèries primeres o productes de qualsevol classe i, en general, a qualsevol aspecte de l'activitat de què es tracti, inclosos els aspectes accessoris o complementaris d'aquesta activitat, com la superfície ocupada per vials, jardins, zones de seguretat, etc.*
- *Superfície construïda o coberta dels magatzems i dipòsits de tots tipus.*
- *Superfície dels aparcaments, coberts o descoberts, sempre que l'activitat desenvolupada a títol principal no sigui d'aparcament”.*

Les resolucions comunals venen referides a les oficines bancàries radicades (i) a la Plaça del Consell número 12 d'Encamp, amb un deute tributari de 32.300 € i (ii) al Carrer Major número 19 de El Pas de la Casa, amb un deute tributari de 62.600 €, calculats tenint en compte que el 100 % de la superfície és d'explotació de l'activitat.

La sentència ha considerat que una part d'aquesta superfície queda compresa en l'excepció dels articles transcrits (superfície construïda o coberta dels magatzems i dipòsits de tots tipus) i pren en compte el 40 % de la seva superfície a les zones destinades a arxius -que assimila a magatzem- i a cofres forts -que equipara a espais destinats a dipòsit- amb la corresponent reducció de la base de tributació.

Tercer.- La superfície d'explotació -que és l'element de l'impost determinant de la base de tributació- és la superfície total dels locals destinats a la realització de l'activitat, i només es poden excloure d'aquesta definició aquelles superfícies que clarament es puguin incloure en les excepcions que citen els articles objecte d'anàlisi.

Un anàlisi sistemàtic de les excepcions porta a la clara conclusió de que les excepcions responen a superfícies física i/o funcionalment independents de la que constitueix la activitat comercial, empresarial o professional pròpiament dita. La primera i la tercera excepció fan referència a superfícies a l'aire lliure que s'utilitzen com a dipòsit, a vialitat, jardins, zones de seguretat o aparcaments, és a dir, a superfícies que per la seva

funció, ubicació o magnitud, no poden rebre el mateix tractament tributari que les destinades a allò que constitueix el nucli l'activitat; i en la mateixa línia, la segona excepció s'ha de referir a anàloga situació, però sota cobert o construcció.

En el cas que s'analitza, les superfícies destinades a arxius o cofres de seguretat de l'oficina bancària són en el mateix immoble que les oficines i es troben indissociablement vinculades a allò que constitueix l'activitat principal de l'oficina bancària, ja que fins i tot hi tenen accés els clients, i el fet de que l'excepció parli de magatzems i dipòsits "de tots tipus" no justifica la inclusió que conté la sentència per les raons que acabem d'exposar.

En conseqüència, cal estimar el recurs d'apel·lació i revocar la sentència, declarant ajustades al Dret les resolucions recorregudes del Comú d'Encamp.

Quart.- No hi ha mèrits per a un especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit:

- 1) Estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del comú d'Encamp contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 7 de desembre de 2006 (número 2006-109), que es revoca.
- 2) Declarar ajustades al Dret les resolucions recorregudes.
- 3) No fer cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.